

Viața lui Moise, vol I

Oamenii se plâng, Dumnezeu le poartă de grijă, lecția a 6-a

Informații generale

Text biblic: Exod 15:22-17:7

Comentarii: Warren Wiersbe, Matthew Henry

Exod 15:22-26

La **Șur**, fără apă timp de trei zile, oamenii se plâng împotriva lui Moise. Ei erau acolo unde îi trimisese Dumnezeu și totuși se aflau în nevoi. Aceasta ne încurajează pe noi, prin faptul că și noi am putea fi în locul în care Dumnezeu ne-a pus, făcând voia Lui, și totuși să avem probleme. La **Mara**, Dumnezeu îi spune lui Moise să ia un anume lemn și să-l pună în apă. Dumnezeu nu numai că a creat lucruri folositoare pentru noi, oamenii, ci ne-a și arătat folosința lor.

Exod 16:1-36

La **Elim** israeliții au rămas fără mâncare (*totuși aveau 12 izvoare*). Aici ei se plâng că, mai degrabă ar fi murit ca sclavi, decât să trăiască sub călăuzirea lui Dumnezeu și sub grija Lui. Ei nu ar fi trebuit să se teamă că vor muri de foame în pustie, căci aveau turmele lor de animale. Dar nemulțumirea exagerează trecutul și face ca prezentul să pară mai greu, fără să țină cont de adevăr sau dreptate. Poporul vorbea de parcă Moise i-ar fi scos din Egipt și îl muștrău pe el, dar Dumnezeu fusese Acela.

Dumnezeu îi aprovizionează cu mâncare direct din cer, așa încât ei să știe că El era Dumnezeul lor. EL le-a dat mâncare, ei trebuia s-o strângă și să ia doar cât să le-ajungă, nu mai mult. Ei puteau să doarmă liniștiți noaptea, știind că Dumnezeu le va da din nou hrana a doua zi. Erau un milion de oameni care n-aveau nevoie de bani pentru mâncare, n-aveau nevoie să o cumpere sau să și-o caute, căci Dumnezeu îi aprovizionă direct de la magazia Sa din cer. Aceeași putere care le asigură lor hrana din cer, astăzi se îngrijește de hrana noastră din pământ.

Trebuia ca ei să pună un omer înaintea Domnului ca amintire, căci pâinea mâncată nu trebuie să fie uitată. Unii israeliții au încercat să se scutească de efortul de a ieși să culeagă mană în dimineața următoare, sau poate s-au gândit să fie siguri și să nu riște să rămână fără mâncare a doua zi. Nu este „rentabil” să te împotrivești Cuvântului lui Dumnezeu și standardelor pe care El le-a lăsat chiar în creația Lui. Cristos este mana noastră cu adevărat, așadar să ne hrănim și noi cu El, așa cum ei trebuia s-o adune în fiecare dimineață. Noi trebuie să ne facem timp pentru Cuvântul lui Dumnezeu în fiecare dimineață, să medităm la El și să împlinim tot ce scrie în El.

Cel mai important lucru în mintea israeliților nu era să fie pe placul lui Dumnezeu, ci întrebarea „Ce vom mânca?” și „Ce vom bea?” Aceasta arăta o inimă îngrijorată și nu una încrezătoare și aceasta va duce la o serie de probleme. Dumnezeu Își încerca poporul nu pentru că nu le cunoștea inima, ci pentru că ei nu-și cunoșteau inima. Dumnezeu ne încercă pentru a ne încuraja să creștem spiritual și să scoată ce este mai bun din noi, pe când diavolul ne ispitește pentru a scoate ce este mai rău din noi și ne încurajează la imaturitate spirituală. Atitudinea pe care o avem în dificultăți, ne determină direcția pe care o va lua viața noastră. Dacă ne încredem în Domnul și ascultăm Cuvântul Său, noi vom trece testul și vom crește, dar dacă, în necredința noastră, ne plângem și suntem neascultători de Domnul, vom cădea la test și vom rămâne imaturi.

Poporul evreu era expert în murmurare și nemulțumire. Când Dumnezeu îi încerca, ei îl ispiteau prin atitudinea lor și cuvintele lor. Să ispitești pe Dumnezeu înseamnă să adopți, în mod deliberat, o atitudine de nemulțumire și să îndrăznești să-L provoci să facă orice. Să te plângi nu rezolvă problemele și, dacă încerci să fugi dintr-o situație dificilă („Înapoi în Egipt!”), vei întâlni aceleași probleme în alt loc și tot va trebui să le rezolvi în cele din urmă.

Moise a adoptat cel mai bun mod: calea credinței. El a plâns înaintea Domnului și a urmat apoi instrucțiunile Sale. Dumnezeu poate să rezolve problemele noastre, schimbând lucrurile (*ca schimbarea apei amare în dulce*), dându-ne altceva în schimb (*ca izvoarele de apă de la Elim*), sau oferindu-ne harul de care avem nevoie să facem față tuturor dificultăților și să nu ne plângem. Dacă în viața noastră ar fi numai încercări, am fi descurajați. Dacă în viață ar fi numai plăceri, noi nu am învăța niciodată disciplina și nu ne-am dezvoltat caracterul. Dumnezeu știe cum să echilibreze experiențele vieții: El Și-a dus poporul Său la Elim, unde au găsit apă din plin și loc de odihnă. Trebuie să învățăm să fim recunoscători lui Dumnezeu că El ne dă destule binecuvântări pentru a ne încuraja și destule poveri pentru a ne smeri și, totodată, El știe care ne sunt limitele. Dumnezeu a auzit murmurale lor. Harul și mila Sa au împlinit nevoile lor.

El le-a spus că seara vor avea de mâncat carne, iar dimineața va ploua cu mană din cer. Când le-a dat aceste provizii speciale, El i-a și încercat să vadă dacă vor crede și vor asculta. În călătoria vieții noastre, noi ne bazăm pe promisiuni, nu pe explicații.

Exod 17:1-7

Pe măsură ce poporul înainta înspre muntele Sinai, ei erau conduși de stâlpul de nor ziua și de stâlpul de foc noaptea. Cu toate acestea, Domnul încă Își mai îndrepta poporul prin situații dificile și încercări, pentru a-Și arăta puterea și pentru a le întări credința și caracterul. În cele din urmă, călătoria vieții presupune mai mult decât doar a ajunge la o destinație. Dacă nu creștem în credință, în cunoașterea lui Dumnezeu și într-un caracter evlavios, atunci ne risipim oportunitățile.

Când suferim, este o reacție normală să întrebăm: „De ce?”, dar acesta este un mod greșit de abordare. În primul rând, când Îi punem lui Dumnezeu această întrebare, noi ne postăm pe o treaptă superioară și dăm impresia că suntem în control și Dumnezeu ne este dator să ne dea socoteală. Dumnezeu este suveran și nu trebuie să ne explice nouă nimic, doar dacă El vrea. Întrebând: „De ce?”, presupune, de asemenea că, dacă Dumnezeu ne explică planurile Sale și scopurile Sale pentru noi, vom înțelege totul perfect și ne vom simți mai bine.

Un predicator american Phillips Brooks a spus: „Nu vă rugați pentru o viață ușoară. Rugați-vă să fiți oameni puternici. Nu vă rugați pentru încercări egale cu puterile voastre. Rugați-vă pentru puteri egale cu încercările voastre.”

Planul lecției

Text biblic: Exod 15:22-17:7

A.C. *Dumnezeu a promis ca va da copiilor Sai tot ceea ce au nevoie.*

Introducere: „De ce nu pot să am și eu ce au toți? Toți au, numai eu nu am camera mea...”
(sau „Mi-ar place să fiu mai înalt. E groaznic să fii cel mai mic din clasă....”)

Desfășurarea evenimentelor:

1. După trei zile în pustie fără apă, poporul se plânde lui Moise. **A.C.1**
2. Apa de la Mara este amară.
3. Moise se roagă.
4. Dumnezeu îi arată un lemn care face apa bună de băut. **A.C.2**
5. Oamenii sunt sfătuiți să creadă și să-L asculte pe Dumnezeu.
6. Israelii se plâng de foame.
7. Promisiunea lui Dumnezeu: pâine din cer și prepelițe pentru carne. **A.C.3**
8. Oamenii strâng zilnic mana, după porunca lui Dumnezeu.
9. La Refidim poporul se plânde lui Moise că n-are apă. **A.C. 4**
10. Moise se roagă.
11. Dumnezeu îi spune să lovească stânca cu toiagul. **Punctul culminant**
12. Dumnezeu le dă apă din nou. **Concluzie**

